

- b.1) lūgt grozīt Nitrātu direktīvas transponēšanas nolūkā valstī jau pieņemtu rīcības programmu (saskaņā ar Nitrātu direktīvas 5. panta 4. punktu) tādējādi, ka tiek noteikti stingrāki pasākumi, lai sasniegtu Nitrātu direktīvas 1. pantā noteiktos mērķus un konkrēti ne vairāk kā 50 mg/l nitrātu koncentrāciju gruntsūdeņos atsevišķās ūdens ņemšanas vietās?
- b.2) lūgt veikt papildu pasākumus vai pastiprinātas darbības (saskaņā ar Nitrātu direktīvas 5. panta 5. punktu), lai sasniegtu Nitrātu direktīvas 1. pantā noteiktos mērķus un konkrēti ne vairāk kā 50 mg/l nitrātu koncentrāciju gruntsūdeņos atsevišķās ūdens ņemšanas vietās?
- c) pašvaldība kā publisko tiesību iestāde nitrātu līmeņa, kas pārsniedz 50 mg/l nitrātu koncentrāciju ūdenī, dēļ tās uzturētu dzeramā ūdens apgādei paredzētu pašvaldības aku lieto vai dara pieejamu tikai kā tehniskā ūdens aku – turklāt tas neietekmē dzeramā ūdens apgādi – tiek tieši ietekmēta Eiropas Savienības Tiesas judikatūras izpratnē (šajā lietā to tieši ietekmē, iespējams, nepareizi transponēta Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EK apgalvoto nepietiekamo rīcības plānu formā), jo nitrātu koncentrācija ūdenī ūdens ņemšanas vietā pārsniedz 50 mg/l, kā rezultātā lietošanai nav pieejams dzeramais ūdens, un tādējādi saskaņā ar Nitrātu direktīvu tai rodas subjektīvas tiesības
- c.1) lūgt grozīt Nitrātu direktīvas transponēšanas nolūkā valstī jau pieņemtu rīcības programmu (saskaņā ar Nitrātu direktīvas 5. panta 4. punktu) tādējādi, ka tiek noteikti stingrāki pasākumi, lai sasniegtu Nitrātu direktīvas 1. pantā noteiktos mērķus un konkrēti ne vairāk kā 50 mg/l nitrātu koncentrāciju gruntsūdeņos atsevišķās ūdens ņemšanas vietās?
- c.2) lūgt veikt papildu pasākumus vai pastiprinātas darbības (saskaņā ar Nitrātu direktīvas 5. panta 5. punktu), lai sasniegtu Nitrātu direktīvas 1. pantā noteiktos mērķus un konkrēti ne vairāk kā 50 mg/l nitrātu koncentrāciju gruntsūdeņos atsevišķās ūdens ņemšanas vietās?

Turklāt visos trijos gadījumos patērētāju veselības aizsardzība katrā ziņā ir nodrošināta, vai nu – b) un c) daļā minētajos gadījumos – saņemot ūdeni no pakalpojumu sniedzējiem ūdensapgādes uzņēmumiem (ar obligātu pieslēgumu un tiesībām uz pieslēgumu), vai – a) daļā minētajā gadījumā – veicot atbilstīgus sagatavošanas pasākumus.

(¹) Padomes Direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskās izcelsmes nitrāti (OV 1991, L 375, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 18. martā Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 16. janvāra rīkojumu lietā T-715/16 Pebagua/Komisija

(Lieta C-204/18 P)

(2018/C 268/26)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Asociación de la pesca y acuicultura del entorno de Doñana y del Bajo Guadalquivir (Pebagua) (pārstāvis: A. J. Uceda Sosa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- pilnībā atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- strīdu galīgi izspriest Tiesā, pilnībā apmierinot prasītājas pirmajā instancē izvirzīto prasījumu, un tādējādi par spēkā neesošu atzīt Komisijas 2016. gada 13. jūlija Īstenošanas regulu (ES) 2016/1141 ⁽¹⁾ vai, pakārtoti – par spēkā neesošu atzīt sugas *Procambarus clarkii* iekļaušanu ar šo regulu apstiprinātajā Savienības sarakstā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt abās instancēs radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pārsūdzētajā rīkojumā prasība nav izskatīta pēc būtības, bet gan atzīta par nepieņemamu tāpēc, ka prasītājai neesot *locus standi*, taču tādējādi tiek pārkāpts otrais *locus standi* kritērijs, kas ir paredzēts LESD 263. panta ceturtajā daļā, jo apstrīdētā regula tieši skar prasītājas pārstāvētos uzņēmumus un šai regulai nav vajadzīgi īstenošanas pasākumi.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2016/1141 (2016. gada 13. jūlijs), ar ko atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1143/2014 pieņem sarakstu ar invazīvajām svešzemju sugām, kas rada bažas Savienībai (OV 2016, L 189, 4. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 29. martā iesniedza *Finanzgericht Hamburg* (Vācija) – *Krohn & Schröder GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen*

(Lieta C-226/18)

(2018/C 268/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Krohn & Schröder GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Hamburg-Hafen*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Muitas kodeksa ⁽¹⁾ 212.a pants ir piemērojams atbrīvojumam no antidempinga un kompensācijas maksājumiem atbilstoši Regulas 1283/2013 ⁽²⁾ 3. panta 1. punktam un Regulas 1239/2013 ⁽³⁾ 2. panta 1. punktam?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši, – vai, piemērojot Muitas kodeksa 212.a pantu muitas parāda rašanās gadījumā saskaņā ar Muitas kodeksa 204. panta 1. punktu termiņa atbilstoši Muitas kodeksa 49. panta 1. punktam neievērošanas dēļ, ir izpildīts Regulas 1238/2013 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un Regulas 1239/2013 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā izvirzītais nosacījums, ja uzņēmums, kas ir saistīts ar Īstenošanas lēmuma 2013/707/ES pielikumā minēto uzņēmumu – kas attiecīgo precī ir saražojis, nosūtījis un izrakstījis par to rēķinu –, gan nerīkojās kā attiecīgās preces importētājs un arī nebija parūpējies par tās laišanu brīvā apgrozībā, taču tam bija šāds nodoms un attiecīgā prece tam arī faktiski tika piegādāta?